

4. Налукова Н. Фінансова діяльність суб'єктів підприємництва: сутнісно-аналітичний аспект / Н. Налукова // Галицький економічний вісник. – 2011. – №1(30). – С. 166-174.

5. Турило А.М. Оцінка результативності ефективності продуктивності і збитковості підприємства: монографія / А.М. Турило, А.А. Турило. – Кривий Ріг: Етюд-Сервіс, 2010. – 196 с.

6. Peng M.W. An institution-based view of international business strategy: a focus on emerging economies / Peng M.W., Wang D., Jiang Y. // Journal of International Business Studies. – 2008. – Vol. 39.

Ярослав КОСТЕЦЬКИЙ

Тернопільський національний економічний університет

ОСНОВНІ АСПЕКТИ ФІНАНСУВАННЯ АГРАРНИХ ПІДПРИЄМСТВ

Сучасний суспільно-економічний стан аграрного сектора України вимагає розробки стратегічних напрямів аграрної політики направленої на зупинення спаду і нарощування сільськогосподарського виробництва на основі застосування досягнень науки і техніки. Для цього сільськогосподарським виробникам необхідно залучати як зовнішні, так і внутрішні інвестиції. Хоча в останні роки спостерігається пожвавлення інвестиційної активності через державні програми, проте частка дострокових кредитів у цій сфері залишається досить низькою, підприємства у своїй більшості не мають власних ресурсів не тільки для інвестицій, але й для покриття поточних витрат. Тому усі подальші процеси реформування агропромислового комплексу та забезпечення його ефективного розвитку залежатиме від виваженої політики інвестування та проведення структурних трансформацій.

Впровадження у виробництво нових технічних засобів, машин, знарядь праці та сучасних технологій вимагає залучення у виробництво додаткових інвестицій, відбору підприємствами пріоритетних напрямів інвестування. Виходячи із цього, на даному етапі реформування постає важливе завдання – побудувати інвестиційно-орієнтовану і конкурентоспроможну економіку, здатну забезпечити якість життя на рівні європейських стандартів. В цих умовах система розвитку регіонів та розроблені для них концептуальні програми соціально-економічного розвитку мають стати дієвим інструментом реалізації економічної політики держави та переведення економіки України на постіндустріальну модель розвитку.

Основним завданням державної підтримки сільськогосподарських виробників є досягнення їх фінансової стабільності, створення умов для розширеного відтворення виробництва, забезпечення конкурентоспроможності продукції в умовах членства в СОТ, досягнення стабільного надходження в необхідних обсягах основних видів вітчизняного продовольства до споживачів.

Поряд із зовнішніми чинниками інвестиційно-інноваційного розвитку регіону для забезпечення дохідності об'єктів господарювання, особливе місце

належить внутрішнім, які залежать від самих суб'єктів, їх працівників, від умінь раціонально та ефективно використовувати наявні ресурси виробництва та економно їх витратити. Для переходу до інтенсивного типу відтворення необхідні прогресивні зміни на всіх його етапах. На цій основі можна досягти технічного прориву, який дасть імпульс економічному зростанню.

Лісостепова зона України, в якій знаходиться Тернопільщина, володіє якісними високопродуктивними ґрунтами, тому інвестиційні процеси повинні бути направлені на отримання максимальних прибутків від інвестицій, а організація високоефективного використання земель має спрямовуватись на інтенсивне їх використання.

Стратегічним завданням галузі рослинництва є перехід від індустріального типу розвитку, що передбачає нарощування переважно техногенних чинників (мінеральних добрив, потужної техніки), на інтенсивний, що зорієнтований на більш раціональне використання ресурсів агросистеми без зниження рівня її продуктивності, кращого використання біологічного потенціалу сільськогосподарських культур за рахунок створення більш адаптованих сортів і гібридів, науково-обґрунтованого технологічного регулювання їх росту та розвитку з метою досягнення найефективнішої дії фізіолого-біологічних процесів.

Ефективність використання ресурсного потенціалу сільськогосподарських підприємств Тернопільщини, як і в Україні загалом, залишається значно нижчою, ніж у розвинутих країнах світу, в результаті чого продуктивність праці невисока, собівартість продукції постійно зростає, суттєво перевищуючи її рівень в країнах з ринковою економікою.

Таким чином, обсяги та структура залучення інвестиційних коштів в агропромисловому виробництві, від яких залежить стан матеріально-технічної бази, істотно впливають на результати господарювання і створюють передумови для вирішення складних завдань щодо нарощування виробництва продукції.

Література

1. Мамчур І. Селу потрібні кредити. / І. Мамчур. //Президентський вісник. – 2004. – № 46. – С.4.
2. Саблук П.Т. Становлення аграрної політики в Україні. /П.Т. Саблук. //Економіка АПК. – 2006. – № 4. – С.3-7.
3. Сільським господарством все більше цікавляться інвестор. //Кореспондент. – 2010. – № 8. – 5-11 березня.

Олександр КРАЙНЯК

Тернопільський національний економічний університет

МЕХАНІЗМИ УПРАВЛІННЯ ПРИРОДОКОРИСТУВАННЯМ

Управління охороною довкілля передбачає здійснення функцій спостереження, дослідження, екологічної експертизи, контролю,